

the River

It's all about Jesus!

Pastor Chris

9 maart 2008

Kalibreren Terugkeer naar Gods Origineel Ontwerp

Deel 6: We hebben andere mensen nodig!

Goedemorgen, welkom opnieuw bij The River. Wij zijn bijna aan het eind gekomen van onze serie predikingen over kalibreren. Vandaag is deel 6 aan de beurt en volgende week wil ik de serie graag afsluiten. Om uw geheugen nog snel op te frissen overloop ik graag met u de 5 vorige delen. Deel 1 handelde over het feit dat God ons op zo'n manier geschapen heeft dat wij niet zonder Hem kunnen leven. Wij zijn gemaakt om met God te leven. We hebben hem nodig. Deel 2 ging over het feit dat wij geschapen zijn om vrij te zijn. Deel 3 behandelde de vreugde des Heren. In deel 4 hebben we gezien dat God ons schiep om wonderen en tekenen te doen in Zijn naam en verleden week zagen we dat God ons geschapen heeft om onze omgeving te beïnvloeden. Vandaag wil ik u laten zien dat God ons geschapen heeft als mensen die andere mensen nodig hebben. We kunnen gewoonweg niet geïsoleerd bestaan. God heeft ons zo gemaakt dat wij anderen nodig hebben.

Vandaag lezen we in Genesis 2 en ronden we af met 1 Samuel 14. OK, zijn we er klaar voor? Laten we beginnen in Genesis 2:18. Ondertussen is de hemel en de aarde geschapen. De planten en de dieren zijn geschapen en ook Adam is geformeerd en God blies de levensadem in zijn neus. Vervolgens plaatste God de mens in een weelderige tuin, de Hof van Eden. Adam moest de plek bewerken en bewaken. Met een hele dierentuin in zijn achtertuin was er blijkbaar toch iets tekort. En dan zijn we in vers 18, "En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past". Gods plan, al vanaf het begin van onze geschiedenis, was om meer mensen aan ons leven toe te voegen. God heeft ons zo gemaakt dat wij andere mensen nodig hebben. Een andere vers waar ik jullie aandacht wil op vestigen vandaag is deze in Psalm 68. God definieert zichzelf. God zegt duidelijk wie Hij is. Hij laat geen twijfel bestaan over zijn identiteit. God zegt dat Hij de vader voor de wezen is en een

beschermer (rechter) van de weduwen. God vertelt vervolgens dat Hij in een heilige woning verblijft en dat Hij de eenzamen een gezin geeft.

Tussendoor, dat zijn precies de mensen die in onze kerken dikwijls aan hun lot worden overgelaten, de weduwen, wezen en eenzamen! Als je graag een bediening hebt, wel hier ligt er een voor op te rapen. Kijk om je heen en wees een vader voor de wezen, een beschermer van de weduwen en een gezin.

God schiep ons met een behoefte om met anderen om te gaan, om ergens bij te horen, vandaar ook dat het hanggedrag van jongeren is opgekomen, jongeren die samentroepen op een bepaalde plek wat dan dikwijls problematische proporties aanneemt en overlast creëert. We zijn geschapen om ons leven met anderen te delen, naast hen te wandelen enz. Luister, waarom komen we naar de The River? Omdat wij Christa zo graag horen zingen? Er zijn betere zangeressen! Om mij horen te preken? Er zijn betere predikanten dan ik! Wij komen naar The River omdat wij ergens bij willen horen. Herinner u de behoeften piramide van Maslow. De fysieke behoeften (primaire behoeften zoals eten, drinken) en de behoefte aan veiligheid, bescherming en zekerheid worden onmiddellijk gevolgd door de behoefte om ergens bij te horen. En hier is jullie bediening, jullie opdracht: geef liefde, maak er werk van dat de mensen om je heen erbij horen, zijn er bezoekers, stel dan alles in het werk om hen het gevoel te geven dat ze erbij horen. Laat hen niet in een hoekje zitten, spreek tegen hen, laat hen deelnemen, betrek hen bij de viering van de Heer. Opnieuw, God is geen boeman ergens ver weg in de hemel. Hij is een vader voor de wezen, een beschermer voor de weduwen en Hij zorgt ervoor dat de eenzamen in een gezin opgenomen worden. Dat is waar het bij The River om draait.

Luister, herinner u de meest plezierige dingen in het leven, een vakantie in het Zuiden, een uitstapje naar een of andere stad, een verjaardag of wat het ook mag zijn. Als je eerlijk bent zal je merken dat er altijd mensen om je heen waren. Herinner je de meest droeve en pijnlijke momenten in je leven. Inderdaad, de pijn, de littekens, de wonden kunnen ook allemaal gekoppeld worden aan onze relatie met andere mensen. Mensen geven ons de grootste vreugde, mensen veroorzaken ook ons grootste verdriet. Met andere woorden, onze menselijke relaties worden gekenmerkt door beloningen en risico's.

Hier zijn een paar elementen om over na te denken:

Het eerste en grootste **risico** dat we lopen, is om afgewezen te worden. De gevolgen van die afwijzing zijn enorm en heel wat mensen kampen er na jaren nog mee. Afwijzing is de reden waarom mensen nergens meer willen bijhoren. De pijn en het verdriet, de angst om gekwetst te worden, maakt dat ze zich van de rest van de mensen afzonderen.

Kijk eens in het evangelie van Johannes 6:66. Hier geeft Johannes ons een beeld van de manier waarop Jezus onderricht. Hij leert de massa en vervolgens keert Hij zich naar zijn discipelen. "Hebben jullie het begrepen"? Dan onderricht hij de massa weer enz. Het is eigenlijk een beetje heen en weer onderwijs, praktijkgericht als je wil. In Joh.6 leert Christus hen een dieper niveau van toewijding, maar het blijkt niet zo evident te zijn. "Van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede". Dan keert Jezus zich tot de twaalf in vers 67 en vraagt, "Gij wilt toch ook niet

weggaan"? Petrus antwoordt, "Here, tot wie zullen wij heengaan"? Kijk, een aantal van de discipelen hadden nog een reserve plan, zij hadden een optie overgehouden en toen het moeilijker werd, kozen zij voor het reserve plan. De twaalf echter niet, zij hadden alles gegeven wat er te geven was. Wij hebben vandaag ook teveel opties opengelaten. Als ... dan dit ... Luister, Wij kunnen alleen maar groeien naar volwassenheid in Christus als we alle andere opties overboord gooien, als we niet door andere zaken verleid worden. Ik vraag mij af wat er zou gebeuren als de twaalf Jezus ook de rug zouden toegekeerd hebben! Als Petrus nu heel iets anders zou gezegd hebben, het tegenovergestelde! Ik denk dat Jezus dan nieuwe discipelen gezocht zou hebben. Dat hij terug van nul zou begonnen zijn! Waarom? Jezus wist waaraan Hij begonnen was. Jezus kende het risico toen Hij met de discipelen in zee ging. Hij was er zich van bewust dat de kans erin zat dat ze Hem zouden afwijzen. Maar Hij wist ook dat Hij de opdracht van de Vader niet alleen kon uitvoeren. Hij had mensen nodig!! Net zoals wij vandaag, had Jezus mensen nodig om de taak tot een goed einde te brengen. Toen Jezus uit de dood opstond en naar de Vader terug keerde, moest er nog heel wat werk gedaan worden?! De kerk was nog niet geboren, het evangelie was alleen maar wat in Jerusalem en Judea verspreid. Jezus had mensen nodig om Zijn kerk te bouwen. Jezus wist wat afwijzing was. Afgewezen worden is een risico dat we allemaal lopen!

Hoe reageren we op afwijzing? Laat mij u een kort verhaal vertellen van een soldaat die aan het front vocht. Op een dag kreeg hij een brief van zijn liefje uit het vaderland. Hij las dat ze iemand anders tegen gekomen was en dat ze verliefd geworden was op deze man en ze hadden zich zopas verloofd. Om hun verloving in de krant te zetten wilde ze graag die mooie foto terug die ze aan hem had meegeven. "Kun je aub die foto terugsturen", schreef ze. Diep bedroefd zocht de soldaat soelaas bij zijn pelotonsvrienden. Een van hen kwam op het volgende idee. Laten we allemaal een foto van ons lief in een doos doen, samen met de foto van jou lief. Voeg er een kort briefje bij. Toen de doos met de meer dan 30 foto's bij de ex van onze soldaat arriveerde, vond ze al de foto's. In de brief las ze, "Ik wist niet meer hoe je eruit zag, dus heb ik de foto's van al mijn vriendinnen opgestuurd. Kies jou foto er maar uit." We betalen hen die ons afwijzen met passende munt. Afwijzing wordt met afwijzing betaald.

Als we gekwetst worden, sluipen er een aantal gedachten binnen. Gedachten in de zin van:

Ik ben een man en ik zal niet wenen ...

Ik zal in het vervolg beter op mijn tellen letten ...

Ik zal niet toelaten dat anderen me nog kwetsen ...

Nooit zal ik nog iemand mijn vertrouwen schenken ...

Dergelijke gedachten zullen je snel bezoeken en als je ermee akkoord gaat, dan worden die gedachten beloftes, innerlijke gedachtes. Ik beloof mezelf dat ... Vervolgens zullen deze beloften je leven gaan leiden. Afwijzing heeft tot gevolg dat we oppervlakkige mensen worden. Onze binnenkant is heel anders dan onze buitenkant. Wat je ziet is niet de persoon die ik ben! Beste vrienden, wij moeten bevrijdt worden van deze innerlijke beloftes die ons leven bepalen.

Ten tweede. De **beloning** voor het aangaan van menselijke relaties is "toebehoren". Sla Handelingen 9:26 er eens op na. Handelingen 9 vertelt het verhaal over de bekering van Saulus. Vele mensen lijden vandaag aan ADD of ADHD. Saulus leed aan DDE of "Dramatische Damascus Ervaring". Zijn ontmoeting met Christus was zo krachtig dat hij terstond het evangelie begon te prediken. En wanneer, na een paar dagen, de Joden in Damascus plannen maken om hem te vermoorden helpen zijn discipelen hem naar Jeruzalem te vluchten. De rest van het verhaal is gekend. Dikwijls wordt echter de ware betekenis van dit verhaal over het hoofd gezien. Laat mij het u vertellen. Barnabas stelt de grootste apostel aller tijden aan de discipelen in Jeruzalem voor. Alleen weten de discipelen in Jeruzalem niet dat Paulus de grootste onder de apostelen is. Zij kennen hem als Saulus, de geweldenaar, de moordenaar, de christenvervolger. De kerk in Jeruzalem wilde hem niet ontvangen als gevolg van zijn reputatie. Zij waren bang van hem, en terecht! Zij konden niet voorbij Paulus' verleden kijken. Paulus had iemand nodig om een goed woordje voor hem te doen bij de broeders in Jeruzalem. Ook wij hebben een menselijke advocaat nodig, iemand die voorspraak voor ons doet. Ongetwijfeld kennen jullie het volgende spreekwoord, "Het is niet wat je kent maar wie je kent". Dikwijls huiveren we dan als christenen en vinden we het "uit het vlees" of "werelds". Ik ga daar niet mee akkoord. Ik geloof dat het "Bijbels" is. Wij hebben iemand nodig die in ons gelooft. Paulus had Barnabas. Wie heb jij? Als je jezelf isoleert en afzondert dan loop je gevaar. Je leven is in gevaar. Je hebt anderen nodig. Tussen de anderen ben je veilig.

Verhaal van de stekelvarkens. De winter doet zijn intrede in het land en het wordt bijzonder koud. Sneeuw heeft het landschap bedekt, voedsel is moeilijk te vinden. Elke inspanning drijft de krachten verder uit het lichaam van de alreeds verzwakte dieren. Om zich warm te houden, kruipen de stekelvarkens kort op mekaar. Het enige probleem is echter dat zij van die vervelende stekels hebben. Hoe korter ze bij elkaar komen hoe pijnlijker de stekels in elkaars vel prikken. Sommige stekelvarkens worden geprikt. Hun vel doet pijn en ze besluiten de groep te verlaten en de vrieskou alleen te trotseren. Langzaam maar zeker verliezen ze het gevecht tegen de natuurelementen en wanneer de groep 's morgens op zoek gaat naar voedsel, vinden ze de doodgevroren stekelvarkens niet ver van het kamp.

Dat, broers en zusters, is de paradox van het leven. Als je jezelf openstelt voor de mensen dan zul je gekwetst raken. Als je jezelf afzondert, als je jezelf isoleert van de rest, dan sterf je! Dat is de worsteling die elk van ons moet doormaken. We moeten ergens bijhoren. We willen ergens bijhoren, wij moeten ergens bijhoren! Dat is de reden waarom brave kinderen bij slechte kinderen terecht komen. Brave kinderen worden afgewezen, maar omwille van het feit dat ze ergens bij willen horen, sluiten ze aan bij straatbendes. Niet zozeer omdat zij akkoord gaan met de morele waarden en normen van de groep maar omwille van het feit dat ze nood hebben ergens bij te horen.

Beloning van met anderen om te gaan = behoren bij
Het risico van met anderen om te gaan = afgewezen worden
Het resultaat van met anderen om te gaan = moediger worden

Telkens wanneer we een beslissing nemen om met anderen om te gaan, om met anderen samen te werken, zijn we in staat om zoveel meer voor God te doen dan wanneer we alleen verder ploeteren. Zijn we akkoord? Je kan de dingen die God in jou gelegd heeft niet alleen uitvoeren. Dat is de reden waarom Jezus naar zijn discipelen keek en hen vroeg of ook zij Hem zouden verlaten. Kijken we nu in 1 Samuel 14. Hier lezen we een verhaal van hoe militaire krijgskunst kunst en vliegwerk wordt. Wanneer de Israëlieten door de Filistijnen belegerd worden, komt Jonatan af met een armzalig plan. De Filistijnen hebben hun kamp opgeslagen op de top van de berg. In militaire termen is dat een zeer goed verdedigbare stelling. In vers 6 ontvouwt Jonatan zijn plan aan zijn wapendrager. De berg op, met 1 zwaard want de wapendrager zelf was niet gewapend, tot op de top en dan vechten met een hele hoop Filistijnen. Vers 6. In vers 7 lezen we het antwoord van de wapendrager, "Doe al wat uw hart begeert; ga uw gang, ik ben met u wat ook uw hart begeert". Ik ga akkoord.

Heb je al gemerkt dat wij de plannen die God in ons hart legt met niemand delen. De redenen kunnen velerlei zijn. Ofwel zijn ze te groot en beschouwen we ons als arrogant, ruikt het naar hoogmoed, trots, misschien is het wel gek, een illusie. Laat mij u vertellen dat God iets groots in u gelegd heeft! Ik ga akkoord met wat God tot jullie gesproken heeft, de grootse dingen die God in jullie harten gelegd heeft. Ik ga ermee akkoord. Ga en voer Gods plannen uit.

Het verhaal eindigt als volgt. Jonatan en zijn wapendrager gaan de berg op en Jonatan velt de Filistijnen. Zijn wapendrager achter hem, maakt hen af. Bij de eerste aanval sneuvelen er ongeveer 20 man. Het leger van de Filistijnen panikeerde en werd verslagen. Tegen alle logica van de krijgskunst in. Alle militaire strategieën in de wind geslagen, toch deed Jonatan wat God in hem had gelegd. Beste mensen, geloof in je hart dat God iets machtig door jou wil doen. Maar onthoud dat je mensen rondom je nodig hebt! God heeft je geschapen met de behoefte om mensen rondom je heen te hebben.

Tot slot, wij hebben een keuze te maken. De pijn van de afwijzing of de grootse dingen van God. Als je voorbij de pijn van de afwijzing kunt kijken, als je voorbij de gedachten die in je opkomen en de innerlijke beloftes die je leven gaan beïnvloeden kunt zien, als je kunt aanvaarden dat relaties en pijn samengaan, als je beseft dat je Gods grote opdracht niet alleen aankunt maar anderen nodig hebt, dan wordt deze keuze gemakkelijk. Kijk naar ons, onderherder of pastor zijn heeft alles met mensen te maken. Ik hou van mensen. Ik hou ervan mensen bij Jezus te brengen, mensen te begeleiden. Ik werd al gekwetst en zal zeker nog gekwetst worden, maar mijn besluit staat vast. In de jaren die voor ons liggen zullen we zeker nog een paar keer gekwetst worden. Maar ik kies ervoor om de grootse dingen die God in mijn hart gelegd heeft, uit te voeren met de hulp van mijn vrienden, broeders en zusters. Dan is er beloning. Mag de Here jullie rijkelijk zegenen. Amen.